

било противъ цѣлата постѣпка на княза. — Теохаровъ заминава съ полуофициална мисия за Москва. Кореспондентъ на „Голосъ“ Зюсманъ, евреинъ, билъ въ Бѣлградъ, пращаль дописки въ българофобския „Востокъ“ (гръцко-сръбски). — Въ Видинъ узнали за прокламацията най-напредъ отъ Ломъ и други мѣста по частенъ пжтъ, и следъ това вече отъ префекта.

Чета Fallmeyer, Gesammelte Werke, рецензии и подобни дребни работи. — Стояновъ пристигналъ, вчера ме търсилъ, ала не ме намѣрилъ. — Пристигнаха книги за мене: Jordanes, Tafel Komnenen, Eustathius Tess., Verordnungsblatt и т. н.

Въ Kölnische Zeitung има хубава статия за тукашното положение. Ала изцѣло европейската журналистика не е схванала работата — мисли, че е насочена gegen die panbulg. Bewegung [срещу панбългарското движение].

Тукъ е Wolff de Beer (чудно име), представител на австрийскитѣ желѣзнични предприятия, отъркано евреиче.

**8/20 май, петъкъ.** Стояновъ дойде у мене въ канцеларията. Около 4-часовъ устенъ рапортъ, много интересенъ. Силнитѣ ефекти на прокламацията, въ Варна всичко било попарено, хората до сега мислѣли, че има несъгласия само между партии и че князътъ е надъ тѣхъ. Несигурность, не се знаело какво ще стане. Ако князътъ замине, щѣло да настане грозна анархия: селянитѣ щѣли да убиватъ всѣки гражданинъ, всѣки „сюртуклия“ (le surtout). Стояновъ се бои да не би победата да се използвала много едностранчиво. Българскиятъ народъ не щѣлъ да понесе насиетието. Трѣбвало да се използватъ всички сили; никой да не останѣлъ гладенъ, та да не се вдигало врѣва. Въ сената нека се настанѣли и Славейковъ, Цанковъ, Каравеловъ, безъ огледъ на това, да ли ще работятъ или хайлязуватъ, „съ тлѣсти заплати“. Следъ това ми говори за училищата. Пенчовъ въ Варна билъ много добъръ, и Поповъ; историята съ Райнова, сега билъ въ Ах. Силистренското, шуменското, търновското девически училища му направили най-добро впечатление. Въ Силистра е прочутиятъ оригиналенъ педагогъ Стателовъ, щѣлъ да бжде добъръ за шумения курсъ; Хр. Цаневъ се оженилъ, опитенъ човѣкъ, щѣлъ да бжде добъръ като директоръ въ Враца на бждещото педагогическо училище. Силистренскиятъ инспекторъ Енчевъ билъ всѣки день пиянъ. Варненскиятъ инспекторъ Шоповъ нищо не вършелъ, нѣмалъ нито архива, нито пѣкъ инспектиралъ варненскитѣ училища въ града. Гръцкитѣ училища били бедни, и българскитѣ; една учителка по французски, францужойка отъ Фокшанъ, имала amourettes съ Куза, като жена на тогавашния управител на пошитъ, следъ това излизала на сцената въ Монако, лани дошла да търгува съ себе си въ София, ала не ѝ се удало, сега я държалъ варненскиятъ